

ling, ogsaa i rent militær Henseende, at der — saafremt ikke andre væsentlige Hensyn træde hindrende i Vejen derfor — bør tillægges den Officer, som beklæder Posten, en høj militær Charge. Han er militær Chef for Værftet og høistbefalende over samtlige Værftets Afdelinger og Flaadens Korpler med Undtagelse af Søofficerskorpset, idet dog Stillingen som overtillynsførende med Flaadens Krigsberedskab vil medføre, at saa godt som alle Søofficerskorpsets Officerer turvis blive ham underlagte. Da han derfor kommer til at virke som militær overordnet for omtrent hele Søværnets Personel, maa Ministeriet finde det meget naturligt, at han som Regel er Indehaver af Kontreadmiralschargen.

Endnu skal kun omtales Slutningsbemærkningen i Henstillingen ad § 12, hvori Udvalget henleder Opmærksomheden paa, at medens Marinen mer eller mindre har organiseret og uniformeret 3 Stabe, findes ingen af disse nævnte i Organisationsloven.

At Officerer adjungeres højere militære Autoriteter, enten enkeltvis som Adjutanter, eller flere i Forening som en Stab, har altid været en Foranstaltning, som henhørte under Administrationens Omraade. Der har saaledes siden Organisationslovenes Fremkomst været Stabe hos Eskadrechefer, Adjutanter hos Skibschefer; Marineministeren, Chefene for Søofficerskorpset og Orlogsværftet o. fl. have haft Adjutanter til Naadighed, uden at disse Tjenestestillinger have været nævnte i disse Love. Man kan derfor ikke indrømme, at den Omstændighed, at man efterhaanden har sat nogle enkelte Officerer mere i Virksomhed paa dette Omraade, skulde medføre, at denne Tjeneste skulde ordnes ved Lov. Hvis der havde været Tale om Forøgelse af Officerernes Antal i den Anledning eller om Tilvejebringelsen af Tillæg eller Emolumenter for den omhandlede Tjeneste, vilde man selvfølgelig have henvendt sig til den lovgivende Forsamling derom.

Betænkningens næste Afsnit er

Henstillingen ad §§ 20 og 22.

I denne henstilles til Overvejelse, om ikke Tøjmeesteren og Chefen for Søminekorpset i Tjenestens Løb burde ophøre at være „farende“ Officerer i Kommandørnummer, og overgaa til at blive Direktører i Sighed med, hvad der er forordnet for Hærens Artilleri ved Lov af 13de April 1894.

Ministeriet skal i Anledning af ovenstaaende Henstilling oplyse følgende. I den

Betænkning, som afgaves af den til Overvejelse af Landets Forsvarsvæsen under 2den Februar 1866 nedsatte Kommission var der foreslaaet, at Søartilleriet skulde bestyres af en Direktør, assisteret af en Underdirektør, begge staaende uden for Søofficerskorpset. Marineministeriet optog Forsvarskommissionens Forslag med Hensyn til ovenstaaende paa det Udfast til Lov om Søværnets Ordning, som forelagdes for Rigsdagen i Samlingen 1867—68.

Allerede ved 1ste Behandling i Folketinget af Udfastet hævede der sig vægtige Stemmer mod den foreslaaede Ordning, og i den Betænkning, som afgaves af det af Folketinget nedsatte Udvalg til Lovudkastets Behandling, udtalte dette Udvalg sig imod Forslaget. Posterne burde besættes med Officerer af Søofficerskorpset, og der burde virkes hen til, at der i dette Korps indarbejdedes mere Artillerividen i Almindelighed, ligesom ogsaa til at der ikke fandtes for saa videnskabeligt uddannede Artillerister i Korpset. Man henviste i saa Henseende til Ordningen af Hærens Officersskole, ved hvilken der var laget fornødent Hensyn til, at Søofficererne i denne Retning kunde erholde al ønskelig Vejledning.

Ved 2den Behandling i Folketinget vedtoges Udvalgsindstillingen for dette Punkts Bedkommende, og denne Ordning af Søartilleriets Bestyrelse, gif derefter over i Loven om Søværnets Ordning af 24de April 1868, der fremgik som Resultat af Samlingen. I Lovens § 13, som omhandlede disse Forhold, fastsattes dog tillige, formentlig under Hensyn til Banfeligheden ved at kunne gennemføre Ordningen i Begyndelsen, at Tøjmeester- og Understøjmeesterposterne ogsaa kunde besættes med til denne Tjeneste kommanderede Officerer af Hæren.

Stødt Marineministeriet i sin Tid modstræbende gif ind paa Besættelsen af Tøjmeester- og Understøjmeesterposterne med dertil kommanderede Officerer, maa det dog siges, at Systemet i det store og hele har virket upaaklageligt i de snart 30 Aar, som ere forløbne siden da. Efterhaanden som Artillerikundskaben er trængt mere og mere ind i Korpset, har man haft Emner i tilstrækkelig Mængde at vælge mellem ved Besættelsen af Posterne, og der er ingen Tvivl om, at det har sine Fordele for Artilleriets Udvikling i Almindelighed, at det ledende Personel af og til har Lejlighed til paa Togt og i Søen at iagttage Materiellet under den daglige Tjeneste. Ligeledes kan det kun betragtes som heldigt, at Kommandoen over Flaadens Artillerikorps udøves af i Tjenesten staaende Officerer. Paa den